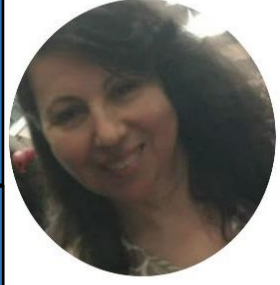

YAĞMUR

AYTEN ÇELEBİ

Sokaklar yağmurlu sokaklar sağanak
sokaklar boş
ıslanıyorum
gözlerim görmüyor kimseyi
dalmışım kendi dehlizine alemimin
köpük olup duvarlarına şehrin
yaslanıyorum
bir çocuk kaçıyor kuytuya
ayağı çıplak evsiz
gözlerinde yağmur yağmur
yağmurlanıyorum

seninle benle bezenmiş ıslaklığım
gözlerden irak ecelsiz
arzımda muhabbet kokusu var
nisandan kalma tutsak
ve ben, çıkmış bedenimden
beynimin yüreğimin
düşmesi için gözlerine de senin
uzaklara yağmur yağmur
yağmurlanıyorum

Onlarda beni görmüyor
saçaklarda damlalarda gizliyim
inerim yukarılardan aşağı
özlemin buluttan yüksek
ben yağmur muyum usta
yoksa
yağmur ben miyim
yağmur yağmur yağmurlanıyorum

Hüzün

sabahın duruluğu
başkaldırır acılara
yaşanmamış şeylerdir
geçen ufuklarından
tayfa tayfa
esrik bir akşama
ulaşmak için oysa
çok kapılar kapanıp
birçoğu açılacaktır karşında
üstünde nemli bulutlar
gezinen
güllü bulutlar
kimi de sıkışacaktır kapıların
bu tarafıyla
arkası arasında
yaşanan ne varsa
destelenmiş hüznleriyle
sır kaplı gülücüklerinde
taşınır günlerimizin
bu gününden
yarın akşama
anılar
bazen
varolmanın dayanılmaz
ağırlığıyla gelir aklına
bir daha
bir daha

Esmerim

Gölgeler akşama dönmüş esmerim
güneşten uzağız artık
uzağız ikliminden
kuşluk saatlerinin
öğlenin ikindinin
girişiyor istemesek de gözlerimiz içine
düşlerle yorulmuş gecenin
bak!

Sevdalı kadehlerde sulanıp
gül gibi sabaha açılan
o seher vakti yok
savurup nefes aldığın kokusundan
saçlarımın baharı devranı yitik
dolanıp tenine ay çizdiğin
dilber de geçti
vakti yok sevmenin
vakti yok ömrün
vakti yok esmeye
çiğ düşmüş başlarda eski kavak
yellerinin
Esmerim
seni çok sevdim
dili yok anlatabilmenin çaresizliğinin
bırakıp gittiğin gecelerde beni
bir olup uykuyla sarınıp
kimsesizliğinin örtünmenin
dili yok sensiz geçen yıllarda
dirilip ölmenin

ben seni uzak diyarlara düşün iz gibi
sevdim
alevle büyüyüp küçülen gözlerdeki giz
gibi sevdim
seni dilsiz bedensiz akılsız sevdim
aklı yok sevmenin akı yok ömrün
çözülmez asırlar geçse de sırrı
bu deli bilmecenin
Esmerim
sen yaşamak
gün olup dargınlığına barıştığım hayat
götürüp rengini kendime katacağım
topraksın
sen başkasın
başka başkalarımsın
şiiirlerdeki nokta noktasın
bir tek yalanım değil
en büyük gerçeğimsin
çağlayan gecelerdeki sesim
anlatamadığım
sen değilsin
sevdiğim bendeki sensin
Esmerim
Esmerim benim

